

RB Studiekring Gelderland-Overijssel

april 2018

mw. mr. D.N.N. Jansen

mr. drs. F.J.P.M. Haas

navordering

Navordering

navorderingstermijn vijf jaar, soms twaalf jaar of – art. 66(4) Succ.wet - onbeperkt

vereist: nieuw feit tenzij:

- belanghebbende te kwader trouw is (kwade trouw gemachtigde wordt toegerekend – HR 23/1/2009, nr. 07/10942, ECLI:NL:HR:2009:BD3566, BNB 2009/80)
- primitieve aanslag kenbaar te laag door fout gemaakt niet als gevolg van verwijtbaar onjuist inzicht van de inspecteur (HR 8/8/2003, nr. 37570, ECLI:NL:HR:2003:AI0921, BNB 2003/345) (“schrijf- en typefouten e.d.”)
- situaties van art. 16(2) AWR/art 52 Succ.wet

te kwader trouw: aan de inspecteur opzettelijk onjuiste inlichtingen verstrekt of opzettelijk juiste inlichtingen onthouden (HR 11 juni 1997, 32299, ECLI:NL:HR:1997:AA2160). Grove schuld is dus onvoldoende.

Navordering. Nieuw feit? Onderzoeksplicht inspecteur

- Inspecteur mag in beginsel afgaan op aangifte, mag vertrouwen op juistheid daarvan
- In algemeen niet gehouden dossiers van andere belastingplichtigen of belastingen te raadplegen
- Nader onderzoek als hij redelijkerwijs moet twijfelen aan de juistheid
 - Redelijke twijfel is er niet als niet-onwaarschijnlijke mogelijkheid dat aangifte (toch) juist. “zo sterk vermoeden voor de onjuistheid van de aangifte...dat het nalaten van een onderzoek op dat punt [de inspecteur] als een ambtelijk verzuim kan worden aangerekende”(BNB 1987/19)

HR 17/2/2017, 16/01006, ECLI:NL:HR:2017:249

Nieuw feit? In algemeen is inspecteur niet verplicht dossiers andere belastingplichtigen of andere belastingen te raadplegen

(De inspecteur had de aanslag IB/PVV 2007 overeenkomstig de aangifte opgelegd, zonder daarbij de aangifte vennootschapsbelasting (hierna: Vpb) van de BV voor dat jaar te raadplegen)

HR 4/3/2016, 15/02440, ECLI:NL:HR:2016:353, i.c. was nader onderzoek naar aanslagen fiscaal partner vereist

Vrouw

1. Aangiften: gemeld inkomen partner geeft geen ruimte voor uitbetaling algemene heffingskorting

4. (Ambtshalve): aanslagen met uitbetaling algemene heffingskorting

6. Navordering van de heffingskorting

Man

1. Aangiften: geen

2. Ambtshalve aanslagen die daarvoor wel ruimte geven

3. Bezwaar

5. Aanslagen verminderd tot nihil

Vraag: wat als punten 3 en 4 in de tijd omgekeerd hadden plaatsgevonden?

Art. 16, tweede lid, onderdeel c, AWR

Geen nieuw feit vereist ingeval:

ten gevolge van een fout een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of ten gevolge van een fout een belastingaanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld, hetgeen de belastingplichtige redelijkerwijs kenbaar is, waarvan in elk geval sprake is indien de te weinig geheven belasting ten minste 30 percent van de ingevolge de belastingwet verschuldigde belasting bedraagt.

navordering op grond van art. 16 (2) onder c kan plaatsvinden tot 2 jaar na het tijdstip waarop het besluit is genomen geen aanslag op te leggen, dan wel de **belastingaanslag** is vastgesteld

De bepaling moet restrictief worden uitgelegd (HR 27/6/2014, 13/02194, ECLI:NL:HR:2014:1529)

het begrip 'fout' is neutraal en ruim bedoeld
hieronder vallen echter **niet** beoordelingsfouten van de inspecteur

beoordelingsfouten van de inspecteur zijn fouten als gevolg van een verwijtbaar onjuist inzicht van de inspecteur in de feiten die bepalend zijn voor de (omvang van de) belastingplicht of van een onjuist inzicht van de inspecteur in het recht

Art. 16, tweede lid, onderdeel c, AWR

Navordering met beroep op deze bepaling van ink.afh. comb.korting
Hof Amsterdam 8/2/2018, 16/00374, ECLI:NL:GHAMS:2018:545

Casus: belanghebbende heeft bijstandsuitkering in aangifte als 'inkomsten uit loondienst' opgenomen (a) en niet als 'uitkering'. Tevens heeft belanghebbende ten onrechte aangegeven dat zij in aanmerking komt voor de iack (b).

Is het ten onrechte toekennen van de iack een fout die m.b.v. 16(2)c AWR kan worden hersteld?

Aangifte was bij aanslagregeling 'uitgeworpen' wegens (a), dat is bij aanslag hersteld maar daarbij is niet iack hersteld

Hof:

- van de aanslagregelaar kan niet kan worden verwacht dat hij aangifte onderzoekt op aspecten die geen verband houden met de aan hem voorgelegde uitworpreden
- geldt echter niet voor een (nauw) met de uitworpreden verband houdende correctie, zoals – in het onderhavige geval – het herstel van een ten onrechte in de aangifte vermeld recht op de iack
- geen 'fout' in zin art. 16(2)c AWR (maar onjuist inzicht in feiten en/of recht), navordering niet mogelijk

Verlengde navorderingstermijn in buitenlandsituaties

HvJ EG 11/6/2009, nrs. C-155/08 en C-157/08 (Passenheim-Van der Schoot)

HR 26/2/2010, 43050bis, ECLI:NL:HR:2010:BJ9092: voortvarendheidseis
Inspecteur is bevoegd na te vorderen na vijf jaarstermijn mits binnen aanvaardbaar tijdsverloop.

Dat is: het tijdsverloop noodzakelijkerwijs gemoeid met het
-verkrijgen van inlichtingen, en
-met redelijke voortvarendheid voorbereiden en vaststellen van een bel.aanslag aan de hand van de gegevens die de insp. ter beschikking staan

(samengevat: inspecteur mag niet langer dan een half jaar zonder goede reden niets doen)

Verlengde navorderingstermijn in buitenlandsituaties

Geldt voortvarendheidseis ook bij niet-lidstaten EU?

HvJ EU 15/2/2017, C-317/15

Verlengde navorderingstermijn. Standstillbepaling van toepassing bij derde landen

HR 2/6/2017, 14/00528bis, ECLI:NL:HR:2017:843

Standstillbepaling van toepassing t.a.v. (effecten)rekening in Zwitserland:
navorderingstermijn 12 jaar, voortvarendheidseis niet aan de orde

Verlengde navorderingstermijn 'in het buitenland gehouden of opgekomen'
(art. 16 lid 4 AWR)

Nederlandse 'zwarte' omzet in contanten gestort op buitenlandse bankrekening. Verlengde navorderingstermijn?

HR 14/8/2004, 39287, ECLI:NL:HR:2004:AQ6911

Wetgever heeft oog gehad op

- inkomsten die in het buitenland zijn verkregen of
- op in Nederland verkregen inkomsten die naar een rekening in het buitenland zijn overgeboekt.

HR 16/3/2018, 17/01663, ECLI:NL:HR:2018:303

- niet de bedoeling van de wetgever in gevallen waarin de verlengde navorderingstermijn van toepassing is ter zake van één bestanddeel van het vermogen of het inkomen, ook navordering mogelijk te maken ter zake van andere bestanddelen van dat vermogen of dat inkomen
- (dus:) per bestanddeel van het voorwerp van de desbetreffende belasting te beoordelen of dat bestanddeel in het buitenland wordt gehouden dan wel is opgekomen

HR 16/3/2018, 17/01663, ECLI:NL:HR:2018:303 (vervolg)

Nederlandse 'zwarte' omzet in contanten gestort op buitenlandse bankrekening. Verlengde navorderingstermijn?

- winstbestanddelen waarvan de verwerving en ontvangst geen enkel aanknopingspunt heeft met een ander land dan Nederland zijn niet opgekomen in het buitenland
- wordt niet anders indien deze bedragen naderhand buiten het zicht van de Nederlandse belastingdienst op een buitenlandse bankrekening worden gestort
- tijdsverloop tussen de ontvangst van die bedragen en de storting ervan op de buitenlandse bankrekening is in dit verband niet van belang

Beroep op HR 39287 faalt, ziet alleen op rechtstreekse betalingen op buitenlandse rekening

'Nederlands' of 'buitenlands' inkomen

Bewijslast rust op de inspecteur

Is dit anders als de vereiste aangifte niet is gedaan? (dan treedt immers de 'omkering en verzwaring van de bewijslast in)

HR 16/3/2018, 16/06097, ECLI:NL:HR:2018:359:

Nee, de omkering en de verzwaring van de bewijslast hebben geen betrekking op de vraag of de inspecteur, gelet op de in artikel 16 AWR neergelegde voorwaarden, bevoegd is om na te vorderen.

Treft de verzwaarde bewijslast (nog steeds) de gehele materiële belastingschuld?

Intermezzo: vereiste aangifte' is niet gedaan indien:

- het een relatief belangrijk en absoluut aanzienlijk bedrag betreft), en
- belanghebbende wist **of zich bewust moet zijn geweest** van de omvang van het bedrag dat niet is aangegeven/ afgedragen/voldaan. hiertoe voldoende dat belanghebbende zich van aanmerkelijke fout **bewust had moeten zijn**.

kennis en inzicht van ingeschakelde derden mag worden toegerekend

(HR 9/1/2015, nr. 13/03820, ECLI:NL:HR:2015:17)

inspecteur moet bewijzen (normale regels) **dat** vereiste aangifte niet is gedaan
(HR 1/10/2010, 09/02151, ECLI:NL:HR:2010:BN8731)

HR 3/3/2017, 16/03506, ECLI:NL:HR:2017:356

Onbepaalde navorderingstermijn erfbelasting (art. 66 (4) SW)), ontbreken overgangsrecht

“geen reden om aan te nemen dat de wetgever heeft bedoeld dat de onbepaalde navorderingstermijn zich mede uit zou strekken tot gevallen waarin de bevoegdheid tot navordering al was vervallen en daarmee een niet meer bestaande bevoegdheid tot navordering nieuw leven in heeft willen blazen.”

HR 23/2/2018, 17/00654, ECLI:NL:HR:2018:258

Navordering over nalatenschappen van voor 1985 niet mogelijk

Wet terugvordering staatssteun

Artikel 20a AWR

1. Indien een Commissiebesluit als bedoeld in artikel 1 van de Wet terugvordering staatssteun verplicht tot terugvordering van staatssteun en die staatssteun voortvloeit uit de toepassing van een belastingwet, vordert de inspecteur de staatssteun als belasting terug met toepassing van de voor de uitvoering van die belastingwet geldende regels.

2. *Bij terugvordering op grond van het eerste lid zijn de ingevolge andere bepalingen van de belastingwet ter zake geldende verjaringstermijnen en voorwaarden niet van toepassing.*

3. Artikel 4 van de Wet terugvordering staatssteun is van overeenkomstige toepassing.

deelneming

Bij deelneming gaat het om bestraffing van hen die aan het strafbaar c.q. beboetbaar feit een bijdrage hebben geleverd (mededaders)

In de fiscale praktijk gaat het daarbij vooral om medeplegers en *feitelijk*-leidinggevend (maar ook anderen zoals medeplichtigen en opdrachtgevers kunnen in beeld komen)

Bedenk: medeplegen kan ook bestaan bij te passief blijven nl. als de medepleger een reële mogelijkheid anderen van het feit af te houden onbenut heeft gelaten

Bestrafing mogelijk lang strafrechtelijke weg (m.n. 225 Sr en art. 69 AWR) en bestuursrechtelijke weg (art. 5:1 Awb, art. 67o AWR)

Voorbeelden (belastingrechter)

Rb. Gelderland 24/4/2017, 15/6337, ECLI:NL:RBGEL:2017:2297
Boete aan notaris als medepleger opzettelijk ten onrechte terugvragen overdrachtsbelasting

Rb. Den Haag 22/8/2017, 17/4131, ECLI:NL:RBDHA:201:10715
Boete aan feitelijk leidinggevende wegens niet tijdig doen van suppletieaangiften (art. 10a AWR, art. 15 Uitv.besl. OB)

Rb. Noord-Holland 30/11/2017, 16/4596, ECLI:NL:RBNHO:2017:9859
Boete aan adviseur wegens niet tijdig doen van suppletieaangiften (art. 10a AWR, art. 15 Uitv.besl. OB)

Voorbeeld (strafrechter)

Hof 's-Hertogenbosch 13/3/2018, 20-000657-16, ECLI:NL:GHSHE:2018:1053
Opdracht geven tot OB-fraude door digra, verweer dat hij van plan was later suppletieaangiften te doen doet niet af aan laakbaarheid

Pleitbaar standpunt

HR 21/4/2017, 15/03278 e.v., ECLI:NL:HR:2017:638

Belastingkamer kiest uitdrukkelijk voor objectieve maatstaf (door strafkamer gevolgd)

“kan (...) geen vergrijpboete (...) worden opgelegd indien aan die aangifte een standpunt ten grondslag ligt dat gebaseerd kan worden op een pleitbare uitleg van het (fiscale) recht, in die zin dat de belastingplichtige ten tijde van het doen van die aangifte – naar objectieve maatstaven gemeten – redelijkerwijs kon en mocht menen dat deze uitleg en daarmee de door hem gedane aangifte juist was”

(...)

“Omdat de pleitbaarheid van dat standpunt naar objectieve maatstaven moet worden beoordeeld, (...), is in dit verband niet van belang of de belastingplichtige bij het doen van de aangifte de pleitbare maar later onjuist bevonden uitleg voor ogen heeft gestaan.”

IB/LB - problematiek

(na)heffing LB en heffing IB

NB. Bij loonbelasting als eindheffing behoort het loon niet tot de inkomen uit werk en woning en doet samenloopproblematiek zich niet voor

- eerst heffing IB, dan naheffing LB
→ mag niet, naheffingsaanslag moet worden vernietigd (HR BNB 1957/244), is niet anders als IB niet kan worden ingevorderd (HR BNB 1962/61)
- eerst naheffing LB, dan heffing IB met verrekening
→ geen probleem
- eerst naheffing LB, dan heffing IB zonder verrekening
→ mag, werknemer moet maatregelen nemen om geheven LB met IB te verrekenen (HR BNB 1976/224, HR BNB 1992/299, HR 11/7/2008, nr. 43834, ECLI:NL:HR:2008:BC2579, BNB 2008/291)

(na)heffing LB en heffing IB

- gelijktijdig naheffen LB en heffen IB, zonder verrekening
→ HR BNB 1994/106 mag niet naheffen als naheffing LB en heffing IB resultaat zijn van gecoördineerde actie fiscus en gelijktijdig zijn opgelegd
- gelijktijdig naheffen LB en heffen IB, met verrekening
→ geen probleem (HR BNB 1998/99)

Bij deel werknemers naheffen LB, bij ander deel heffen van IB

Uitgangspunt: Inspecteur heeft keuzerecht,

Maar: gelijkheidsbeginsel kan daaraan in de weg staan

HR 12 juli 2002, 36691, ECLI:NL:HR:2002:AE5218, BNB 2002/363 :

als werkgever nageheven LB niet zal verhalen: ongelijke behandeling gelijke gevallen

- als verhaal rechtens en feitelijk niet mogelijk is: ongelijke behandeling gevolg van keuze fiscus (en moeten bel.aanslagen IB worden verminderd)
- als verhaal wel mogelijk maar werkgever daarvan afziet: ongelijke behandeling gevolg van keuze werkgever die niet aan fiscus kan worden toegerekend (geen vermindering bel.aanslagen IB)

Bij deel werknemers naheffen LB, bij ander deel heffen van IB

Nader uitgewerkt in:

HR 9 januari 2004, 37532, ECLI:NL:HR:2004:AH 8931, BNB 2004/124:

- als werkgever nageheven LB niet zal verhalen: ongelijke behandeling gelijke gevallen
- ook als verhaal rechtens en feitelijk wel mogelijk is, strijd met gelijkheidsbeginsel (en bel.aanslagen IB moeten worden verminderd) als de inspecteur bij opleggen (navorderings)aanslagen IB al bekend met feit dat nageheven LB door werkgever niet zal worden verhaald

Wat als loonheffing eindheffing?

Te vergelijken met situatie dat naheffing feitelijk en rechtens niet mogelijk is?

Geheven loonbelasting wordt in de inkomstenbelasting als voorheffing verrekend, tenzij het als eindheffing geheven LB betreft (art. 9.2 (1) a IB)

Hieronder is geen sprake van eindheffing

Kan de werknemer LB verrekenen in de IB?

1. De werkgever houdt op het brutoloon LB in met het oogmerk de LB af te dragen maar hiertoe komt het niet omdat de werkgever voor die tijd failliet gaat. Maakt het voor het antwoord uit of de werknemer wist dat de werkgever hoogstwaarschijnlijk niet in staat was LB af te dragen?
2. De werkgever houdt op het brutoloon een bedrag in. Op de loonstrook wordt dat bedrag aangemerkt als LB maar de werkgever is niet van plan dat bedrag als LB af te dragen. Maakt het uit of de werknemer wist dat de werkgever hoogstwaarschijnlijk niet in staat was LB af te dragen?

3. De werkgever heeft een deel van de over het overeengekomen brutoloon verschuldigde LB niet ingehouden.

Mag de werknemer toch LB verrekenen in de IB als de inspecteur de LB naheft

- a) bij de werknemer
- b) bij de werkgever en de werkgever de naheffingsaanslag betaald
- c) bij de werkgever, de werkgever de naheffingsaanslag niet betaald en
 - (i) de werknemer t.a.v. het niet-inhouden te goeder trouw is
 - (ii) de werknemer t.a.v. het niet-inhouden te kwader trouw is

4. Een dga is met zijn BV een brutoloon overeengekomen van € 220.000. Hij ontvangt € 100.000 (netto) als loon. Er is geen LB ingehouden en de dga is ter zake te kwade trouw.

De dga verdedigt dat € 100.000 in de IB moet worden betrokken zonder verrekening van voorheffingen.

De inspecteur neemt het standpunt in dat € 220.000 in de IB moet worden betrokken zonder verrekening van voorheffingen.

De dga heeft een schuld aan de BV in rekening-courant van € 50.000.

Welk standpunt is juist?

EVRM

- art. 1 EP

- art. 8 EVRM

Bescherming van eigendom (protection of property)

Art. 1 Protocol 1 EVRM

De verdragsbepaling

Every natural or legal person is entitled to the peaceful enjoyment of his possessions. No one shall be deprived of his possessions except in the public interest and subject to the conditions provided for by law and by the general principles of international law.

The preceding provisions shall not, however, in any way impair the right of a State to enforce such laws as it deems necessary to control the use of property in accordance with the general interest or to secure the payment of taxes or other contributions or penalties.

(Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarden voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht.

De voorgaande bepalingen tasten echter op geen enkele wijze het recht aan, dat een Staat heeft om die wetten toe te passen, die hij noodzakelijk oordeelt om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen of boeten te verzekeren.)

Bevat drie regels:

Het uitgangspunt, het algemeen beginsel:

(i) het recht op het ongestoorde genot op eigendom (eerste zin van het eerste lid).

En twee beperkingen daarop:

(ii) ontneming/onteigening (alleen) onder bepaalde voorwaarden mogelijk (tweede zin van het eerste lid)

(iii) regulering van (het gebruik van) eigendom in het algemeen belang of om bepaalde betalingen (waaronder belastingen) zeker te stellen (tweede lid)

De regels mogen niet los van elkaar worden gezien, het algemeen beginsel (regel (i)) moet steeds in het achterhoofd worden gehouden en regels (ii) en (iii) moeten in het licht van dat beginsel worden uitgelegd.

Inmenging is (alleen) gerechtvaardigd als:

- a) de inmenging 'lawful' is, elke inmenging moet een basis hebben in het nationale recht, en die wettelijke basis moet voldoende precies, toegankelijk en voorzienbaar zijn
- b) de inmenging moet een legitiem doel heeft. Art. 1 EP geeft – anders dan bijv. het geval is bij art. 8 EVRM – niet aan in welke gevallen daarvan sprake is. Het EHRM beoordeelt van geval tot geval of sprake is van een 'legitimate aim' waarbij het Hof als uitgangspunt neemt dat Staten een ruime beoordelingsmarge hebben ('a wide margin of appreciation'), en
- c) er sprake is van een 'fair balance' tussen de belangen van het individu en het algemeen belang. Ook op dit punt geldt dat Staten een 'wide margin of appreciation' hebben. De inmenging mag geen excessieve disproportionele last ('individual and excessive burden') op een individu leggen.

De 'wide margin of appreciation' is er met name ook als het gaat om belastingheffing

"Furthermore, (...), it is recognised that a Contracting State, not least when framing and implementing policies in the area of taxation, enjoys a wide margin of appreciation and the Court will respect the legislature's assessment in such matters unless it is devoid of reasonable foundation". (EHRM M. A. e.o. v. Finland, 10 juni 2003, nr. 27793/95)

Belastingheffing met terugwerkende kracht is als zodanig **niet verboden** mits hiervoor specifieke en dwingende redenen zijn.

Terugwerkende kracht geaccepteerd bij wetgeving:

- bedoeld om te voorkomen dat sommigen een onbedoeld voordeel ('a windfall') zouden krijgen ten gevolge van de invoering van een nieuw belastingstelsel (The National & Provincial Building Society, The Leeds Permanent Building Society and The Yorkshire Building Society v. United Kingdom, 23 oktober 1997, nr. 117/1996/736/933-935)
- bedoeld om onbedoeld gebruik van een gunstiger tarief tegen te gaan (M.A. and others v. Finland)
- bedoeld om misbruik van een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (met als gevolg een oneerlijk concurrentievoordeel) te verhinderen (Huitson v. United Kingdom, 13 januari 2015, nr. 50131/12)
- in een geval waarin tussen de belaste gebeurtenis en de inwerkingtreding met terugwerkende kracht van de wet slechts 20 dagen lagen en de financiële impact van de heffing relatief gering was (Di Belmonte v. Italy, 3 juni 2004, nr. 72665/01)

M.b.t.. de Nederlandse crisisheffing (art. 32bd LB), (P. Plasier B.V. and others v. Netherlands, 7 december 2017, nrs. 46184/16, 47789/16, 19958/17).

- er was niet alleen maar sprake van 'merely budgetary' overwegingen om tot de heffing te komen. Nederland was bezorgd zijn verplichtingen onder het EU-recht niet na te kunnen komen in omstandigheden verscherpt door de financiële en economische crisis
- de heffing trof weliswaar slechts een klein deel van de belastingbetalers maar andere opties zijn door de wetgever overwogen en verworpen, in het licht van de daarvoor gegeven redenen – de tijdelijkheid van de heffing en de verwachte problemen bij het aantrekken van nieuwe activiteiten indien die andere maatregelen zouden worden genomen – ontbreekt een redelijke onderbouwing van de heffing niet

- de verwachte opbrengst (€ 500 miljoen) was ook niet onbetekenend t.o.v. de totale opbrengst van de crisismaatregelen (€ 12,4 miljard)
- het effect van de heffing op de klagers was geenszins te vergelijken met dat van andere crisismaatregelen (zoals de Griekse 'haircut'), het Hof kan niet komen tot de conclusie dat de door de maatregel veroorzaakte schade/pijn ('harm') disproportioneel is in relatie tot het nut daarvan
- in het algemeen geldt voorts dat het niet aan het Hof is te bepalen welke wetgeving het meest geschikt is voor de oplossing van een bepaald probleem of dat de wetgever zijn bevoegdheden op andere wijze had moeten gebruiken

Vermogensrendementsheffing

HR 3/4/2015, 13/04247, ECLI:NL:HR:2015:812 (m.b.t. 2010)

'stelsel zou slechts dan in strijd komen met artikel 1 van het EP indien zou komen vast te staan dat het destijds door de wetgever voor een lange reeks van jaren veronderstelde rendement van vier percent voor particuliere beleggers niet meer haalbaar is en belastingplichtigen, mede gelet op het toepasselijke tarief, zouden worden geconfronteerd met een buitensporig zware last'

Hof Amsterdam 16/1/2018, 17/00112, ECLI:NL:GHAMS:2018:83

Vermogensrendementsheffing in 2014 op regelniveau in strijd met art. 1 EP EVRM

Hof Amsterdam 23/1/2018, 17/00202, ECLI:NL:GHAMS:2018:146

Idem 2013, geen individual and excessive burdens. Bewijs m.b.v. feiten van algemene bekendheid

Eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven (right to respect for private and family life), Art. 8EVRM

De verdragsbepaling

1. Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence.
2. There shall be no interference by a public authority with the exercise of this right except such as is in accordance with the law and is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or the economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

(1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.)

Wanneer komt art. 8 EVRM in beeld?

Als sprake is van inmenging door de overheid in het privéleven. Die 'interference'-vraag is prealabel. Is er geen 'interference' dan komen we niet toe aan de vragen of er is gehandeld in 'accordance with the law' en of het handelen in een democratische samenleving noodzakelijk is ten behoeve van één of meer van de in art. 8 lid 2 EVRM genoemde belangen.

HR 24 februari 2017, 15/02068, BNB 2017/79, ECLI:NL:HR:2017:286

ANPR-gegevens mogen niet worden gebruikt. Ongeoorloofde inmenging met het private life.

Hof Amsterdam (verschillende uitspraken)

Elektronische controle parkeerheffingen (scanauto's) geen strijd met art. 8 EVRM

Informatiebeschikking en verzwaarde bewijslast

Art. 25(3) en 27e(1) AWR: bij onherroepelijke info.beschikking volgt omkering en verzwaring bewijslast,

Maar:

HR 10/2/2017, nr. 16/02729, ECLI:NL:HR:2017:130

Bewijssanctie kan zowel in de procedure tegen de informatiebeschikking als in de hoofdzaak aan de orde worden gesteld

“moet (...) in alle gevallen worden aanvaard dat een belanghebbende de vraag of een onherroepelijke informatiebeschikking tot omkering van de bewijslast dient te leiden, aan de orde kan stellen in de procedure over de desbetreffende aanslag of beschikking.”

Dus onafhankelijk van de vraag of tegen de informatiebeschikking bezwaar is gemaakt/beroep is ingesteld (FJH/DJ)

“Wel moet daarbij in aanmerking worden genomen dat in die procedure de rechtmatigheid van het desbetreffende verzoek om informatie niet meer ter discussie kan worden gesteld”

O.i. formeel juist maar materieel zal dit toch weer een rol kunnen spelen (FJH/DJ)